Cando Ourense ardía

Estrofas **F – Bb – F – C** | Pre-retrouso **F – C – Dm – Bb**
Retrouso **Dm – Bb – C – C**

Estrofa 1
F, Bb, F, C
Sempre era no Volante onde empezaba a confusión,
era noite de saída, María tiña a solución,
licor café era a carta da taberna si señor,
duas copiñas, só quería, queimarnos ben a razón!
Era Heavy o que soaba non busques explicación,
dous velliños coñecían algo máis que o reguetón!
Comenzabase a rir, e a noite sen saber,
que eses que estaban alí, de esmorga mellor non ver!

Pre-retrouso
F – C – Dm – Bb
Hoxe imos a por todas, sálvense mellor non ver,
se me miras ben os ollos, apartalos non vas poder!

Retrouso
Dm – Bb – C – C
E cando corría a noite parecía Ourense arder,
aquelas noites son nosas, sen nada xa que perder,
mozas, risas, e os amigos que pedían licor café,
e se pecho os ollos forte... volvo unha e outra vez!

Estrofa 2
F – Bb – F – C
Eran catro ou máis ben cinco, qué mais da podían ser,
que algún casi xa iba farto, farto farto de beber!
Menos mal que no Sinesio a cousa un pouco relaxaba,
ti falabas e falabas, e as mozas so escoitaban!
Moitas promesas facías, moi ben te querias deixar,
mais de todo aquelo queda, máis ven pouco que lembrar!
Logo fumos a dar voltas, de esmorga o Correxidor,
menos mal que inda quedaba no Lokal outro licor!

Retrouso
Repite o retrouso completo.

Estrofa 3
F – Bb – F – C
As paredes tatuadas nomes que non han volver,
un bater sen porta algunha, liberdade ata romper,
rock soando polas veas, coma se fose a lei,
e por un burato no baño... medio mundo podes ver!

Retrouso
Dm – Bb – C – C
E cando corría a noite parecía Ourense arder,
aquelas noites son nosas, sen nada xa que perder,
mozas, risas, e os amigos que pedían licor café,
e se pecho os ollos forte... volvo unha e outra vez!
volvo unha e outra vez!
volvo unha e outra vez!